

εἰς Ἀθήνας, καὶ τόσα ἄλλα ἀκολουθοῦσι τὴν ἀκύρωσιν τοῦ συμβολαίου. Τρεῖς παπάδες (καὶ πάλιν οἱ παπάδες) διεκδικοῦσι τὸ Μῆλον τῆς Ἐριδος· ἄλλ' ὁ ὑπουργός, τῇ εἰσηγήσει τοῦ ἀρμοδίου, τὸ ρίπτει ἐν μέσῳ αὐτῶν λέγων πονηρῶς «ὁ καλὸς λαβέτω». Ἀλλὰ τίς ὁ καλός; Θὰ τὸ πῇ ὁ Δεσπότης... τοῦ κόμματος. — Λέγεται ὅτι ἐκ τῶν τριῶν ἐκρίθη καταλληλότερον τὸ εἰς τὸν Κούμαρον (Κούμαρος δ' ἐστὶ βουνὸν) ὑπάρχον. Δυστυχία μας ἂν ᾖ ἡ ἀλήθεια. Εἶνε τόσῳ ὕψηλὰ, ὥστε ἀπλοὺς ἄνθρωπος ἄλλ' ἔχων ἀκουστὰ κατὶ περὶ τηλεγράφου, ἠρώτησε μετὰ θαυμασμοῦ ἂν ἔμπορῇ νὰ σκαρφαλῶσῃ καὶ πάνου τὸ ἤλεκτρικόν ρεῦμα.

Τὸ ἀτμόπλοιον τῆς Πανελληνίου (κατ' εὐφημισμὸν) ἐταιρίας τοῦ ὁποίου οἱ ναῦται ἐμαχαίρωνσαν ἓνα συμπλιτήν μας, μιὰ φορὰ, δὲν ἐμβάνειν χθὲς τὸ βράδυ εἰς τὸν λιμένα, ἂν δὲν ἐπῆγαινε νὰ τὸ φρουρήσῃ ἡ στρατιωτικὴ ἀρχή. Καὶ ἐκοψε κάμποσα κοντοβόλτια ὅσῳ νὰ ἐτοιμασθοῦν οἱ χωροφύλακες. Δὲν ἤξεύρω πῶς τὸ θυμῆθηκα νῦν, ὅτε ἀπὸ τόσα ταξιῶν καὶ ποὺ ἔχουν κάμει ἐδῶ πέρα. Δὲν ἔντροπονται κομματὶ λέω γὰρ. Τί διάβολο! τιτᾶνες εἴμαστε νὰ τοὺς βουλιάζωμε τὸ παπῶρι.

Ἡ εὐλογία μᾶς ἀφῆκεν.

Ὅρτίκι

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΗΝ

Σέρραι, 17 7^{ου} βρίου 1883

Δημοσιεύσαντες ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 553 φύλλῳ τὴν ἀναίρεσιν τῆς ὑπὸ δυσωνύμου τινος σπείρας ἐξυφανθείσης κατ' ἐμοῦ συκοφαντίας, ἐφ' ᾧ πολλὰς χάριτας ὁμολογῶ ὑμῖν, προὔταξατε ὀλίγας λέξεις, δι' ὧν παριστᾶτε τὴν πόλιν ἡμῶν ὡς διηρημένην εἰς δύο στρατόπεδα, εἰς συμπολίτευσιν καὶ ἀντιπολίτευσιν, καὶ τοὺς πολίτας ἐρίζοντας καὶ μαχομένους πρὸς ἀλλήλους, ὡς ἐν Θεσσαλονίκῃ. Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ παρατηρήσω, ὅτι ἡ εἰκὼν αὕτη τῆς καταστάσεως τῶν Σερρῶν πόρρω ἀπέχει τοῦ νὰ ᾖ ἡ ἀληθὴς καὶ πιστὴ. Οὐδεμία ἀπολύτως διαίρεσις ὑφίσταται, ἐν γὰρ τῷ παρόντι, μεταξὺ τῶν πολιτῶν. Σύμψνοια ἄκρα μεταξὺ Μητροπόλεως καὶ τῶν διαφόρων ἀντιπροσωπειῶν τῆς Κοινότητος, ἐργασία ἐνδελεχὴς καὶ μετὰ ζήλου τῆς τῶν Ἐκπαιδευτικῶν Καταστημάτων ἐφορείας, ἀρμονία πλήρης μεταξὺ ταύτης καὶ τῶν Καθηγητῶν καὶ Διδασκάλων, ἀδελφικὴ δὲ ἀγάπη μεταξὺ πάντων τῶν διδασκόντων καὶ ἀκριβὲς ἐκπλήρωσις τοῦ ἐαυτῶν καθήκοντος, ἰδοὺ ἡ εἰκὼν ἦν σήμερον παρουσιάζει ἡ πόλις ἡμῶν. Τρανῶς δὲ ἐξεδηλώθη ἡ ἐπικρατοῦσα ἐνταῦθα ὁμόνοια ἐν τῷ ἀναφυνέντι τελευταίῳ σκανδαλώδει ζητήματι, τῆς εἰς Βουλγαροδιδάσκαλον ἐνοικιάσεως τῆς οἰκίας Χατζῆ Λαζάρου, καθ' ἣν Μητρόπολις καὶ Δημογεροντία καὶ Ἐφορεῖται καὶ πᾶσα ἡ πόλις εἰργάσθησαν μετὰ πατριωτικῆς ἐπιμονῆς καὶ περιεσκεμμένου ζήλου πρὸς ἄρσιν τοῦ σκανδαλοῦ, ὅπερ καὶ ἤρθη ἐκκενώσαντος τοῦ Βουλγαροδιδασκάλου τὴν οἰκίαν καὶ ἀποκαταστάσεως τῆς προτέρας ἡσυχίας. Εἶναι ὅμως ἀτυχῶς ἀληθὲς, ὅτι πρὸ καιροῦ τινὲς, οὐχὶ ἴσως ἐξ ἐβελόκακίας ἀλλ' ἐκ σφαλερᾶς τῶν προσώπων καὶ πραγμάτων ἐκτιμήσεως, καθὼς ξένοι, παρ' ὀλίγον νὰ ἐνσπεύρωσι τὴν διαίρεσιν μεταξὺ τινῶν πολιτῶν, διαβάλλοντες τινὰς εἰς τοὺς ἄλλους, ἐνῶ ὡς ἐκ τῆς θέσεώς των ὄφειλον οὗτοι νὰ προσπα-

θῶσι νὰ διαλύωσι τὰς τυχόν παρουσιαζομένας διαφορὰς, ἀλλ' ὁ σκοπὸς εὐτυχῶς δὲν ἐπετεύχθη.

Ὅθεν δίκαιον εἶναι ἡ εἰρήνη διεύθυνσις τοῦ «Μὴ Χάνεσαι» νὰ ἐπανορθώσῃ τὰ ἡμαρτημένως περὶ Σερρῶν γραφέντα.

Δέχθητε τὴν εἰλικρινῆ ἐκφρασιν τῆς ὑπολήψεως καὶ ἀγάπης μου.

Ν. Ἰωαννίδης.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Οἱ Ἀγγλοὶ ὑπουργοί. Δύναται τις νὰ πῇ ὅτι πρὸ ὀλίγων ἔτι ἡμερῶν οὐδεὶς ἄγγλος ὑπουργὸς ἔμενεν ἐν Λονδίνῳ. Ὁ Γ'λάδστον ἐπολιτολόγει ἐν Κοπενάγῃ. Ὁ Δόδσων καὶ ὁ Τσίλδερς ἐν Βαλμοράλ. ὁ Δέρβυ ἐν Κνώσλεϋ. ὁ Τσαμπερλαῖν ἀκτοπλοῶν. ὁ Φώσετ εἰς τὰ λουτρά. ὁ Δίλκε ἐτοιμαζει λόγους ἐν τῷ σπουδαστηρίῳ τοῦ διὰ τοὺς φιλελευθέρους τοῦ Γλασκωβίου. ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς ἀπ' ἐξῶ ἀπὸ τοῦ Λονδίνου κυβερνᾷ τὸ ὑπῆκοον καὶ μόνον δύο ὑπουργοὶ ἐκ τῆς τρίτης τάξεως μᾶλλον διευθύνται ἀσυνομίας καὶ τῶν ποινικῶν ὑποθέσεων, ὁ Χένδερσων καὶ ὁ Χουουὼρδ μένουσιν ἐν Λονδίνῳ. Ἄν μποροῦν, ἄς φύγουν καὶ οἱ δικοὶ μας! Καὶ διατελοῦν οὕτω καρφωμένοι ἐντὸς ρυπαρᾶς ἀτμοσφαίρας, ἀναπνέοντες χνῶτα κλητῆρων, τριγματορχῶν καὶ ρουσφετλήδων βουλευτῶν, φθειρόντες καὶ φθειρόμενοι, καὶ φυσικῶς ἀδυνατοῦντες νὰ ἀερίσουν τὸν μουχλιασμένον ἐγκέφαλόν των ἵνα συλλάβῃ ἓνα καὶ κλάσμα ἰδέας.

Ἄλλη ὥραία τῶν ὥραίων. Οὔτε Οὐγγαρίς αὐτῇ, οὔτε Ἀμερικανὴς, ἀλλὰ... Ἀλγερίνα, ὀλίγον μαύρη, καὶ ὅμως, μὰ τὴν ὁμορφίαν, ἡ εἰκὼν τῆς εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν παρουσιάζεται λευκότερα τῆς χιόνης. Εἶνε ἡ λευκότης ἀληθινῆς παρθένου, τῆς ὁποίας οἱ μεγάλοι κατὰ μικρὸν ἀμυδαλωτοὶ ὀφθαλμοὶ ρεμβάζουσιν ὅλον τὸ μυστήριον τῆς εὐμορφίας τῆς. Ἡ καλλονὴ τῆς ἐγκτεται εἰς τὸ πάθος ὅπερ ἐκφράζει ἡ φυσιογνωμία τῆς καὶ τὸ πῦρ ὅπερ ἀστράπτουν οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς. Τὰ ὦμα ξέπλεχα μαλλιά τῆς φουντωτὰ φουντωτὰ ὡς χαίτη ἵππου ἀραβικοῦ καὶ τὰ πλατέα καὶ ὀγκυκλὰ ἀλλὰ τρυφήλυτα χεῖλη τῆς, μόλις ἀνοιγομένου κάλυκος διότι ἡ κόρη εἶνε δεκατετραέτις, ὡς ξεχειλίζοντα ὀχθίδια δαχτυλιδένιου στόματος, ἐκεῖναι αἱ καμαρωταὶ ὀφρὺς καὶ οἱ πυρπνόοι ὀλάνοιχοι ρῶθωνές τῆς κατόπιν τὸ λευκόχρουν φόρεμα ἐν ἀντανάκλασει πρὸς τὸ βαθύ μυστηριῶδες μελαφὸν χρῶμα τῆς, ἀνοιγόμενον εἰς τὸν λαιμὸν καὶ καμμίαν αὐθάδειαν στηθικὴν μὴ ἀποκαλύπτων, ἀλλ' εἰς μαντεῖα μόνον καὶ χρυσμοὺς δίδον λαβὴν, ἐπὶ τῆς στρογγυλῆς κεφαλῆς τῆς περιστέφον τὸ παρθενικόν τῆς μέτωπον διάδημα φλωριῶν καὶ φοβερὰ μεγάλα ἐνώτια καὶ βραχιόλια εἰς τοὺς καρποὺς χειρῶν μεγαλοδακτύλων, ὅλα αὐτὰ ὑπὸ τὸ ψῆσιμο καὶ τὴν ὀριμότητα τοῦ ἀλγερινοῦ ἡλίου, ὡς ἀπὸ πυρεστίας αἰρόμενον ψιχαλίζον ἀκόμη μπιφτέκι, οὐδὲν κενὸν ἀφίνουσι μεταξὺ τῆς ἀλγερινῆς παρθένου καὶ τοῦ βραβείου τῆς καλλονῆς ἦν ἔλαβον.

Εἰς τὸν περὶ καλλονῆς ἀγῶνα, τὸν ὁποῖον διωργάνωσαν οἱ Γάλλοι ἐσχάτως ἐν Ἀλγερίᾳ καὶ εἰς ἃν μόνον ἀραβικαὶ κόραι ἐπετρέπετο νὰ κατέλθωσι, τεσσαράκοντα ἀραβίκες ἔλαβον μέρος, ἐνίκησε δὲ ἡ δεκατετραέτις κόρη, ἥς τὴν εἰκόνα ἔχομεν ἐνώπιον ἡμῶν, καλουμένη Ἀμμεμμά. Ἐλαβε δὲ τὸ βραβεῖον κυρίως διὰ τὴν λαμπρότητα καὶ ὑγρότητα καὶ

τὸ ρεμβὸν τῶν ὀφθαλμῶν της, ἂν καὶ οἱ ἐκ τῶν Ἑλλανοδικῶν Ἀραβες δὲν ἦσαν σύμφωνοι καθ' ὅλα μὲ τοὺς Γάλλους συναδέλφους των.

Ἡ βασίλισσα τῶν φειδῶν. Ἀπὸ τὴν Ἀλγερίνα ἕως τὴν Ἀβυssiνοπούλα δὲν ὑπάρχει εἰμὴ μία καὶ μόνη γραμμὴ. Ἡρωϊς τῆς ἡμέρας ἐν Παρισίοις εἶνε ἡ γλυκονόμα-τη, πλὴν πικρόμωτη, Ἀβυssινίς κόρη Λαουλλά. Οἱ Παρι-σινοὶ καὶ αἱ Παρισιναὶ, τρελλοὶ καὶ τρελλαί, τρέχουν εἰς τὸν Ζωολογικὸν Κῆπον νὰ θαυμάσουν τὴν παράδοξον τουαλέ-ταν τῆς Λαουλλάς, ἥτις ἡδύνατο νὰ χρησιμεύσῃ μὲ τέτοιο λαμπρὸν ὄνομα ὡς ἡρωϊς τοῦ Βύρωνος. Εὐρετε τὰς ζώνας χρυσὰς ἢ ἀργυρὰς ἢ κουδουνάτας τῶν Παρισινῶν καὶ τῶν ὠχρῶν ἀντιτύπων των Ἀθιδῶν μας· ἡ Λαουλλά δὲν ἔχει ἀνάγκην τοιαύτης· τυλίσσεται ἔς τὴ μέση ἓνα φεῖδι καὶ νο-μίζει κανεὶς ὅτι ἔχει τὸ βαρυτιμώτερον σκοτσέζικο σάλι.

Αἱ Παρισιναὶ καὶ αἱ Ἀθηναῖαι τρελλαίνονται δι' ἓνα πε-ριδέραιον ὅς τὸ λαιμόν. Ἡ Λαουλλά διαλέγει τὸ λεπτοφυέ-στερο φεῖδι, τὸ τρυγυρίζει σ' τὸ λαιμόν ὡς νὰ ἔχῃ τὸ λαμ-πρότερο περιδέραιον τοῦ κόσμου. Τί ἄλλο μένουν κοσμήμα-τα; Οἱ γυμνοὶ βραχίονες θέλουν στόλισμα; Ἀμέστωως! Μία φειδᾶρα κοχλιοειδῶς εἰς τὸν δεξιὸν βραχίονα, κλίνουσα τὴν κεφαλὴν κάτω, ἄλλη φειδᾶρα εἰς τὸν ἄριστερόν, τεί-νουσα τὴν κεφαλὴν ἐπάνω, καὶ... ἡ τουαλέτα συνεπληρώθη.

Τὸ κράτος τῆς Λαουλλάς ἐπὶ τῶν φειδῶν εἶνε ἀπόλυτον. Καὶ δὲν ὁμοιάζει αὕτη τοὺς συνειθείς ὀφειδομαστὰς, οὔτι-νες θαυματουργοὺν μὲ γυμνασμένα φειδῖα. Ὅλα τὰ φειδῖα δι' αὕτην εἶνε ἰδία· τὸ δηλητηριωδέστερον καὶ ἀγριώτερον ὑποχωρεῖ εἰς τὸ βλέμμα της καὶ δὲν τὴν πειράζει. Οἱ ἐπι-στήμονες ἀκόμη δὲν μπόρεσαν ἀκόμη νὰ ἐξηγήσουν τί διά-βολο ἔχει μέσα της αὕτη ἡ Ἀβυssiνοπούλα καὶ ὑποτάσσον-ται εἰς αὕτην οἱ ὄφεις.

Εἰς τὴν πατρίδα της ἔχει φήμην ἀγίας. Τὴν θεωροῦν ὡς ὑπερφυσικὸν Ἄν ἀκούσης τὴν ἰδίαν, ἡ παντοδυναμία της ὀφείλεται εἰς τὸ βλέμμα της· καὶ πραγματικῶς ὅπου δήποτε τοῦ σώματός της· καὶ ἂν τοπιθετῇ τὰ φειδῖα, αὐτὰ στρέ-φονται εἰς τὸ πρόσωπον τῆς Λαουλλάς.

Λέγεται ὅτι ἡ Λαουλλά εἶνε πολὺ καλὸ κορίτσι, ἐρά-σιμον, ἀπαθὲς, ψυχραίμον· ποτὲ δὲν τῆς περᾷ ἡ ἰδέα ὅτι μπορεῖ κανένα φεῖδι νὰ τῆς κάμῃ κακό. Ἄν ἦτο δυνατὸν μερικὰ φειδῖα, πολιτευομένους, δηλητηριάζοντας τὴν πα-τρίδα, νὰ τοὺς σταίλωμεν εἰς τὸν Ζωολογικὸν Κῆπον τῶν Παρισίων νὰ τοὺς δαμάσῃ ἡ Λαουλλά, τί καλόν!

Ρακοςυλλέκτης.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ Πρακτορεῖον Χαδᾶ

Λονδῆνον, 11 Ὀκτωβρίου. Ὁ «Ἡμερήσιος Τηλέγρα-φος» πληροφορεῖται ὅτι ρουμανικὰ στρατεύματα διέβησαν τὰ αὐστριακὰ σύνορα καὶ κατέλαβον τοὺς αὐστριακοὺς στρατῶ-ναρ, τοὺς ὑπερκειμένους τοὺς πρὸς νότον τῶν Καρπαθίων στενῶν τοῦ Ἡφαίστου.

Οἱ Ρουμοῦνοι ἰσχυρίζονται ὅτι οἱ στρατῶνες οὗτοι ὤκοδο-μήθησαν ἐπὶ τοῦ ρουμουνικοῦ ἐδάφους.

Ἐν τάγμα αὐστριακῶν ἀνέκτησε τοὺς στρατῶνας, αἰχμα-λωτίσας 60 στρατιώτας ρουμοῦνους.

Βιέννη, 11 Ὀκτωβρίου. Ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας ἐπεσκέφθη τὰς ΑΑ. ΜΜ. τὸν βασιλέα Γεώργιον καὶ τὴν

βασίλισσαν Ὁλγαν. Ἡ Α. Μ. ἡ βασίλισσα ἀνεχώρησεν μετὰ ταῦτα διὰ Γούμδεν.

Βιέννη, 11 Ὀκτωβρίου. Τὸ συμβάν τοῦ στενοῦ τοῦ Ἡ-φαίστου θεωρεῖται ἐστερημένον πάσης πολιτικῆς σημασίας.

Μαδρίτη, 18. Τὸ ὑπουργεῖον ἔδωκε τὴν παρτίτησιν του. Βεβαιοῦται ὅτι ὁ κ. Σαγάστας ἐπεπορτίσθη νὰ σχημα-τίσῃ ὑπουργεῖον.

Κοπενάγη, 11. Αἱ ΑΑ. ΜΜ. ὁ Αὐτοκράτωρ καὶ ἡ Αὐτοκράτειρα τῆς Ρωσίας ἀνεχώρησαν διὰ Πετρούπολιν.

Παρίσιοι, αὐθημερόν. Ἑλληνικὸν δάνειον 420. Γαλ-λικὴ ράντα (rente) 107,75. Τουρκικὸν δάνειον 9,90. Ἡ-νοποιημένον αἰγ. 3612,5. Συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου 25,26.

Τὸ διοικητικὸν Συμβούλιον

τῆς Ἑταιρίας τοῦ λαοῦ «ἡ Αὐτοβοήθεια» εἰδοποιεῖ τοὺς κ. κ. μετόχους αὐτῆς, ὅτι τὴν προσεχῇ Κυριακὴν 2 Ὀκτω-βρίου ὥραν 10 π. μ. συγκροτηθήσεται ἡ τετάρτη τοῦ ἔτους τακτικὴ συνέλευσις ἐν τῷ γραφείῳ τῆς ἑταιρίας ὁδὸς «Στουρ-νᾶρα» παρὰ τῷ τυπογραφείῳ τοῦ Κάλλους.

Ὁ καθηγητὴς **Ν. Ἀργυριάδης**, ἐπὶ δεκαετίαν δι-εκπεραιώσας τὰς σπουδὰς του ἐν Γερμανίᾳ, διδάξας καὶ ἄλ-λοτε ἐν Ἀθήναις τὴν γερμανικὴν γλῶσσαν, γνωστὸς δὲ ἐκ τοῦ «Περικλέους» καὶ τῶν «Ἀποκρύφων τοῦ Οὐατικανοῦ» ἅπερ ἐκ τῆς γερμανικῆς μεταφράσεως· ἐξέδοτο, διδάσκει καὶ ἡδὴ ἐν Νεαπόλει, ὁδὸς Σόλωνος, οἰκία Φωτιλδοῦ ἀριθ. 31, καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 1—3 μ. μ. τὴν γερμανικὴν καὶ τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν.

Οἱ βουλόμενοι νὰ ἐγγραφῶσιν ἀπευθυνθήτωσαν πρὸς τὸν ἴδιον κατὰ τὰς σημειωθείσας ἀνωτέρω ὥρας.

ΕΛΛΗΝ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ Δ. Η. ΓΟΥΛΗ

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Δευτέρα	ὥραν 7 π. μ.	Διὰ Καλαμάκιον καὶ ἐκ Κορίνθου κατ' εὐθεῖαν δι' Αἴγιον, Πάτρας, Ζάκυνθον, Κυλλίνην, Κατάκωλον, Μάραθον, Πύλον, Κοφίνην, Καλάμας, Γύθειον, Δε-ωνίδιον Σπέτσας, Ὑδραν καὶ Πειραιᾶ.
Δευτέρα	» 6 π. μ.	Δι' Αἴγιον, Λουτρά Μεθάνων, Πόρον, Ὑδραν, Σπέτσας, Χέλιον, Ἀστρός, καὶ Ναύπλιον.
Τρίτη	» 7 π. μ.	Δαυρίον, Ἀλιέριον, Χαλκίδα, Αἰμυνηλον, Λαῖδη, Ὑδρᾶν, Στυλίδαν, Ὠραῖος, Ἀλμυρόν καὶ Βῶλον.
Παρασκευή	» 6 π. μ.	Ὑδραν, Σπέτσας, Αεωνίδιον, Γύθειον, Καλάμας, Δο-ρώνην, Πύλον, Μάραθον, Ἀγ. Κυριακὴν Κατάκωλον, Ζάκυνθον, Κυλλίνην, Πάτρας, Αἴγιον, Κορίνθον, Καλαμάκιον καὶ Πειραιᾶ.
Παρασκευή	» 6 π. μ.	Διὰ Δαυρίον, Ἀλιέριον, Χαλκίδα, Λουτρά Αἰδηψοῦ Στυλίδαν καὶ Βῶλον.
Σάββατον	» 6 π. μ.	Δι' Αἴγιον, Λουτρά Μεθάνων, Πόρον, Ὑδραν, Σπέ-τσας, Χέλιον, Ναύπλιον,